ESTICA
A. 5085

ORATIO

20.

in obitum
Generosissimi et Nobilissimi Dñi.
D. GUSTAVI ACHATII
de Stiernsköld et Lindestad
quondam
S.R.M.tis Sveciæ Equitum Magistri
Strenuissimi, in germania piè vitam cum
morte commutantis et in parochiâ
Mariæ Magdalenæ templo decenti pompâ
et festivitate 13 Augusti terræ
gremio mandantis.

Ut publicè in præsentiâ Nobilissimorum
et Magnificentissimorum DD Senatorum
Reverendorum præpositorum, pastorum,
Ministrorum studiosorum, et aliorum
Spectatissimorum virorum, confluxit
frequentissimus

Scripta et similiter exhibita
per

Joannem Svero-Uppsalensem
Upsicensem
Anno 1637.

Cum uiderem religiosos illustres Generosos
Magnificos et Vera [illegible]
Hec non prepositi, pastores, atq; ministri
Verbi diuini, et cu studiosa cohors.
Vos quoq; prætores, ac cives orebrolenses
Magnâ conspicui dexteritate viri.
Cum videam vos (inquam) benemeratos studiosos
Carmina tam Rithmos scribere amore pio.
Sum simul adductus, sincerâ mente referre
Versus nonnullos pro modulo ingenij.
Ergo Christe tuo totum qui numine complex
Orbem terrarum, qui regis astra Deus.
Inclinatus ades! dextras mihi suffice vires
Numine tu linguam dirige quæso meam.
Te duce grata canam, sine te nil nostra saporis
Atq; nihil fructus carmina vana dabunt.
Vos quoq; compello, clarissima lumina regni
Svediaci, quorum fama per astra volat
Ac Sati Apoeli de Gotzholm, fautor amande
In Sveonum regno regis et in camera.
Gabriel Oxenstiern liber baro de Kimito, cujus
Regni Archi-Vapifer, magne patrone mihi
Tu quoq; Petre Baner vice-Cancellarie, Johan
Ponto-De-Lagardi, Carole Bonde simul
Atq; Erice Atq; Erice
Hogh Ericæ Rymingi, Peter, Lairentii Thuræo Sparr

Fratres germani Laudi decusq; chori.
Gustaf Leyonhofvuds, magnâ gravitate sedentes
O quos genus et Musa nobilitavit sonos.
Hunc mihi quæso locum, veniam simul sanctæ date obsecro
Ut mea cum vestra carmina pace canam.
Atq; ea quæ vobis sodiè nunc carmina canto
Pauligerè placidis quæso notate animis.
Heri mellifluis verbis orator ornandus Johannes
Lycus studiosus ovans, alia verba dedit,
Quis dolor exhaustis latices infundet ocellis
Fessave quis gemitu corda replere potest.
Jam pietas oculos exhaurit: fiantia frangit
Pectora: restinguit viscera mœsta dolor.
Nec mirum quoniam dominus Gustavus Achati
De Wätzsolm subitò, morte peremptus erat.
Fas reor inde mihi tanti dare signa doloris
Ille dolor nostri carminis author erit
Carmen enim nequeo præbeo ducere plectro
Sentio susceptum tribus impar onus.
Quis justis poßet numeris æquare labores
Ejus; quis dignè bella cruenta canat!
Credo fatigaret laudatio tanta Maronem
tale vel Dorys Naso timeret onus

Haud ego judicio, confidens efferor illo
Nec me quod non sum turpiter esse puto.
Nec splendens gravibus respondet copia dictis
? ? Sed nera simplicitas nudaq; verba sonan
Gustavum Achelj de Wätzsolm pectore deflens
Magni mœroris maxima signa dabo.
Wätzsolm tota gemens, pullis tu vestibus adsis
Tristiaq; alterna pectora tunde manu
Ac mecum tristi perpendito singula vultu
Commoda quot nobis sustulit illa dies.
Insuper Andreas Cantherius pastor amandus
In Nodglöö talem protulit ore sonum
Commoda mundi quid sunt? Velut nisi lerna malor
Aßt homo quid? flos est. Vita quid ipsa? Umbra
Tam si ortum spectes, mediam si denig; finem
Heu quod cunq; placet, tristitia ac labor.
Flos cadit aurorâ modò qui fulgebat ab ortum
Præterit exiliens fornice vivus aquæ
Imbre tumet gravido, sed mox vaga bulla resid
Frangitur et leviter splendida massa
Pulvis abit subitò langveati pectore somnus,
Excita cum studio est mens generosa
Umbra velut speculo levis evanescit imago,
Avolat in veatos missus ab ore
His cadit o mortis homo, citius liquit o mortis flos
flos, aqua, bulla, illitum, somnus, imago, song.

Aspice nunc igitur mortem, quoq; respice finem
Tempus in omne tuum, dum tibi vita manet.

om. 14. Nemo sibi vivit, moritur sibi nemo, parentis
Nostra Dei vita est, mors quoq; nostra Dei.
Terrarum vitam seu vivimus orbe Credendo,
Seu morimur Domini, spe melioris sumus.

11. Desuper in templo Soc Medsfelt, Arneboënsis
Pastor concinnè, talia verba dedit.

Quando meis oculis contemplor conditionem
Hujus præsentis demoris exiguam.
Nullus in orbe locus, quem non bellona flagellis
Sanguineis vastat, bella cruenta ciens.
Hinc proveniant odium fastusq; superbus
Ira, cupido lucri, furta, rapina, scelus.
Quanta sit interea peccati sarcina torqor,
Quam sit supremo res odiosa Deo.
Et sacra perspicuè testatur pagina vatum,
Atq; rei faciunt tempora nostra fidem.
Quocirca igitur tutò pandemus carbasa ventis,
Ut fugiat scopulos nostra carina truces.
Hoc vitium semper fugies cane pejus et angue,
Et fac commissum sedulus officium.

Dum talat dtas. et vivit in corde superbia tuum
Sæpe tibi aspectum præripitare tuum
Quandoquidem

Quandoquidem subito volat irreparabile tempus
Et vigor in membris non diuturnus erit.
Pallida ut in pratis autumni tempore primo,
Labuntur foliis lilia pulchra suis:
Sic subito ingenij flos sic juvenilis et omnis
Qui fuit in nobis desidit antè vigor.
Ergò nè prorsus fatis cedamur acerbis,
Vitemus genij fervida tela mali.
Coginur assiduo variis operum labyrinthis,
Alij onerum duro subdere colla jugo.
Hè nos invenat vitio somnoq; sepultos,
Qui sedet ad Stygias incola dirus aq
Ac tandem captos duris deducat Sabenis,
Ex necis oceanum et perditionis iter.

Lar

XV. Nunc lodiè volumus paucis perstringere verbis
Gustavi Axelij verba notando pia
Sed

Generosus, Dn Gustavus Actatij, præcavit se ad mortem his 8, modis

In orbe nil habemus
Quod perpetim viget
Vitam licet agamus
Non hæc tamen vivet:
Humana flamq; vita
In orbe pessimo
Non sit diu quid ita
Flos est in hortulo:
Colore
Colore manet grato
Et rore fulget dg.

Repentè falce stratus,
Fit indè flaccidus.

Ergò Dei nutu pio
Libens ab orbe cedam,
Et optatum Jesu meo
Sitgate, mente credam,
Huic Spiritum, trado meum
Urgente mortis hora
Sunt victa Pan, Orcus Satham,
Piaculis probra.

℣. placidâ Sujus vitè expiratione

Jesus suo scuto tegit
Manuq; me clemens regit
Quod Ille vult fiat mihi,
Res Sujus omnes seculi
Cui nempè credidi.

Ex orbe decus optinam,
Abduco, munus coelicum
Famam decusq; nominis
Prosapiq; Nobilis
Acsati ut est Patris.
Oxsticm ut est matris.

℟. paternâ Jesu Christi flectione.

Semper voluntas optima
Fiat, Dei clementia
Qui me suâ nunc deprimit
Is rursus altè surrigit
manuq; dirigit.

Ulixisse audi nobilem

Ulixisse

Ulixisse aud...

Crucem citrà diram crucem
Crucem libens ergò sanc ego
Iiam, Jehova perfero
Si præstò sis modò.

℣. Firmâ fiducia corporis corroboratione

Nutu tuo, me flectito
A re via recedam
Sed transigam, vitam piam
A c mente vitè credam.
Nam deprecor, trado tuæ
Animam meumq; corpus,
In anpijs, periculis
Me liberato gregus.

℣. Divi Spiritus illuminatore

ME rector alme flecte
A rbitrio tuo
Vt cogitata rectè
I nfixa sint solo
Dè meq; avarior
Terrena colligendo
Ac e æthera negligendo
Subvertat acie corp.

℣. 6. Omnipotentem Dei misericordiam

Meam tuere vitam
- - - latu sacro tuo
Et erige (sanc cupitam
- - - em coelicam) rogo
Terrena nil morer

Nec

Alto angor Sic ergo
Quod sunt res dire plang.

Jam nec Xre plenus
Sat coelicis beor.

7. Summa angeli Dei petitione.

O Christe nunc adjuva me
Cum fata finiam,
Præsens et applica te
ut tere dormiam
adobrutus Soc solo
Et inde suscitatus
Modo fruar beatus
vitâ in Dei polo.

8. perpetuâ ternâ vitâ fruitione.

Ergò Vale pater, Mater, Fratres, Sorores
Vos simul Affines, tergite lot lachrymas.
Sic domino placuit fuit Sic divina voluntas
Et vobis placeant quæ placuêre Deo.
Quis non prò exilio patriam, prò Marte quietem,
Quis non prò pelago littora tuta petit
Quis non prò, terris coelum, prò morte beari?
Quis non prò luteis gemmea tecta crucis?
Portum ego jam tenso vos turbida jactitat aura,
palmam ego jam retuli vos fera bella manent.
Infera despicio, vos suspicitote superna,
Volite ad vestras me revocare plagas.
Vos ad me potius quàm me ad vos ire precandum
Vos mihi non vobis jugar oportet ego.
Pro terrâ coelum, somnum pro morte recepi,
Exti graves curas blanda secuta quies.
Jam misi parta feri, jam tandem gaisa malorum.
inter coelicolas gaudia læta ago

Inter coelicolas gaudia læta ago.
Sed nè prætereat justos oratio fines
Carminis incepti dexterius esto mei.

Votum

Det Deus ut vivat Christina Augusta Superstes
Sitq; diu patriæ mater amanda Soli.
Eleonora siet Christinâ sospite sospes
Rerum, Successu Svecica sceptra beent.
Fausta precor cunctis Dominis, regnis Dynastis
Oxenstierna: de Lagard: Wildenfelt
Det Deus ut possint sub Christo rege Supremo
Nostri felici ducere bella manu.
Audiat hæc Dominus, qui sustinet omnia solus
Et faciat votis gaudia inesse meis.
Cui sit laus et honos suavis, cui gloria soli,
Singula per summi secula semper Amen.

Dixi.

Vra Mtis Gsts

beneficiarius gratissimus

Joannes Svenonius Vallius Kl
Nercviensis